

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bluroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Milostenia.

Citesc gazete, în toate nu aflu altceva decât știri despre marea mizerie în care se sbat foarte mulți dintre frații noștri. Ies în oraș, pe stradă mâini zbârcite și fioros uscate se întind spre mine, pentru milă. La ușile bisericilor, la intrarea cafenelelor, pe scările teatrelor, pretutindeni, se găsesc oameni săraci care, bazându-se pe dispoziția religioasă mișcată, sentimentală sau veselă a trecătorilor, cerșesc câțiva lei, sau o bucată de pâine. Și câtă mizerie ascunsă este! Mizerie, care nu cerșește, nu te oprește în cale, nu strigă, dar ascuns și fără lacrimi își plânge nenorocul și durerea numai lui Dumnezeu.

A ajuta aceleora, care suferă, a da flămânzilor să mănânce, a alina durerea bolnavilor, a îmbrăca

pe aceia care în zdrențele lor tremură în frigul iernii, sunt datorii, de care nimeni nu poate fi dispensat.

Să dăm dar milă, așa cum Samarineanul a dat, cu inimă bună, neașteptând răsplătă! Să nu uităm că în fiecare sărac, suferind și bolnav trebuie să-l vedem pe Isus însuși, prin gura flămândului El ne cere mâncare, cu îmbrăcămintele date, corpul sfânt al Lui îl învelim, picăturile de sudoare șterse de pe fruntea unui bolnav, sunt roua căzută de pe fruntea palidă a bunului Mântuitor.

Iar Isus ne cere, ba chiar ne pretinde, ca să-i arătăm Lui că am înțeles Jertfa ce a adus pentru noi, prin ajutorarea celor necăjiți. De aceea spune, după ce a spus legiuitorului parabola Samarineanului: „Pasă de fă și tu așisderea.”

Să facem și noi asemenea!

Congregația Mariană „MAICA INDURĂRILOR” aranjează Joi în 14 Nov. 1935 la orele 21 la Palatul Cultural un ceai împreună cu tombolă, cu scopul de a ajuta săracii pentru Crăciun. Taxa de intrare 20 Lei. (În această sumă este și costul ceaiului.) Să venim cu toții căci ne vom petrece frumos și bine, vom câștiga — obiecte valoroase — și vom ajuta săracii.

Congregația Mariană „Maica Indurărilor” va deschide un curs seral pentru analfabeți. Cititorii noștri sunt rugați că pe aceia care au nevoie de acest curs să-i îndrumeze la Librăria Asociației, unde se fac înscrierile și se primesc informațiile necesare.

Moțiunea dela Carei.

Congresul sesizându-se de nedreptele atacuri îndreptate cu atâta rea credință și neînțelegere a intereselor superioare ale Statului împotriva Sf. Scaun și a Augustei persoane a Sf. Părinte dela Roma, declară din nou și cu toată energia, neclintita sa credință și alipire către Scaunul papal al Romei, ocrotitor și susținător al intereselor neamului românesc; făcând zid de apărare în jurul Augustei persoane a Sf. Părinte, Suveranul nostru spiritual, și respinge cu energie toate atacurile îndreptate ce-L ajunge din partea celor rău voitori și neînțelegători, și protestează cu energie împotriva ponegririi nedrepte și a calomnieri nedemne prin care se năzuește a se atinge persoana Suveranului Pontifice, cu scopul de a slăbi încrederea și alipirea fiilor bisericii noastre către Scaunul Papal, încreștinătorul și binefăcătorul nostru de totdeauna.

1. În această ordine de idei congresul vestejește și respinge campania dusă împotriva concordatului cu Sfântul Scaun, concordat cerut și realizat de oameni luminați ai neamului, cu ținerea în vedere a intereselor superioare ale neamului și ale țării.

2. Congresul păstrează sentimente de profund devotament și vie recunoștință față de Majestatea Sa Regele Carol II, iubitul nostru Suveran, care prin gestul participării sale regale la serbările bisericii noastre

din anul trecut la Lugoj, prin spiritul de dreptate și obiectivitate egal de proteguitor al tuturor cultelor din țară, și-a câștigat și mai mult dragostea și alipirea noastră neștearsă și neuitată.

3. Congresul general al Agrului adunat aici la această frontieră de vest a țării, pe pământul udat de lacrimile și sudoarea sutelor de generații ale credincioșilor bisericii Române Unite, care formează și acum masa compactă a elementului autohton din aceste regiuni de Vest ale țării, protestează cu dârză energie împotriva oricărei tentative dușmănoase și știrbire a hotarelor de Vest ale țării și declară că credincioșii acestei biserici vor forma zid de apărare cu sufletele și cu trupurile lor al acestor hotare pe veci așezate în urma drepturilor poporului românesc și prin vitejia fiilor săi.

4. Congresul respinge cu indignare și revoltă sufletească terfelirea în presă a persoanelor înalților noștri arhieriei și înconjurându-i cu toată dragostea noastră, în oferim întregul sprijin și concurs în purtarea sarcinei grele a conducerii bisericii și a sufletelor noastre.

5. Congresul, lămurit asupra problemei Statusului Catolic din Ardeal, care cu insistență, în interesul neamului și al bisericii Române Unite năntârziata punere în aplicare a zisului Acord dela Roma pentru ca aceste interese să fie cât mai

curând satisfăcute. Se declară solidar și aprobă întocmai atitudinea președintelui său general în această chestiune, precum și atitudinea în celelalte probleme cuprinse în recenta sa declarație dela Blaj.

6. Constatând cu satisfacție procesul realizat din formula cu privire la avort în proiectul de Cod penal în urma atitudinii demne a iubiților noștri Arhieriei și a influenței președintelui nostru general, acum ministru al justiției, Congresul face apel la toți membrii săi și la toți bunii patrioți ai acestei țări, ca să ia o atitudine energică împotriva primejdiei ce se pregătește neamului prin înscrierea în codul penal a practicei vătămătoare de moravuri a avortului medical. Cerem ca în acel cod să fie înscrisă formula la care s'a ajuns în urma comisiunii Camerei, spre a fi în concordanță integral cu principiile moralei creștine, patrimoniul spiritual și obștesc al întregului popor românesc.

7. Congresul general regretă orice luptă confesională, păgubitoare deopotrivă bisericii și neamului. Respinge cu energie acuzarea cu lipsă de patriotism a bisericii care a deșteptat și propagat sentimentul național al poporului român. Protestează împotriva oricăror mijloace și unelte de vrejă și prozelitism, cum sunt înființarea de episcopii și parohii în teritorii compacte române unite, cu scopul

de a desbina și a turbura armonia între frați.

8. Congresul solicită cu toată tăria pentru clerul român-unit, salarii demne și conforme pregătirii sale academice, corespunzătoare rolului său de conducător și moralizator al popoului român-unit creștin.

9. Constată cu regret că doleanțele bisericii române-unite cu privire la rolul ei la sărbătorile naționale, la învățământul religios în școlile de toate gradele, la numirea de învățători uniți pentru educarea religios-morală a copiilor ei din școlile statului, la îngrijirea spirituală a soldaților uniți, cuprinse în moștirea dela Lugoj, n'au fost nici măcar luate în seamă de autoritățile în drept. Protestează împotriva acestei inexplicabile tăceri. Solicită concursul autorităților administrative și judiciare pentru combaterea plăgii sociale a concubinajelor și a violării repausului duminical.

10. Congresul hotărăște continuarea activității de formarea conștiințelor, organizarea și delimitarea cadrelor conform expunerii directorului spiritual. Hotărăște pășirea la realizări practice pe terenul presei, conform sugestiilor făcute de Comitetul său de presă.

Elogiul regal pentru sora de caritate Pucci.

Sfânta misiune a carității! Ea slujește sufletului îngrijind de trup. Ea apropie de Domnul pe căi de umilință, de jertfă neconținută.

*

Regina noastră, în continua ascendentă a ființei ei despre care mărturisește în „Povestea vieții mele,” atinge plenitudinea în fața priveliștilor indeosebi de dureroase ale mizeriilor războiului, mizerii pe care i-a fost dat să le vadă; durerea o înfioară, o chinuște, îi cutremură sufletul, descătușând din adâncurile lui puterea divină a milei, a carității, nevoia subită de a face binele, de a însufleși pe toți pentru generozitate, de a fi de folos, utilă, de a intra în adevăratul ei rol de femeie, de femeie-regină. În clipa aceasta ea înțelege vreața aceluia diamant nezărit încă de ochii tineri, a aceluia monarh tăcut și închis ce a fost Carol I. care și-a îngropat inima cu toate capriciile ei printre pietrele de temelie ale statului nostru.

*

Holera! Durerile năprasnice ale holerei! Ca în niște dinți de fieră se întind și se sfârtecă măruntaele celui atins de ea. Durerile sunt îngrozitoare. Trăsăturile feții se subțiază, ochii cad în adâncul capului și ard ca jăratecul, omul nu mai e stăpân pe umilitoarele izbucniri ale răului.

În plinul tinereții, a dorului de viață, a bucuriei reîntoarcerii spre patrie, în 1913, regimente întregi de flăcăi români, au fost secerați de cumplita boală.

Rămas-au nenumărate morminte dincolo și dincoace de Dunăre și pe câmpiile bulgare și pe șesurile române, Cei dintre noi care se mai abat pe acolo le contemplă, biruiți de melancolie, sub liniștea adâncă a cerului și a câmpului în care se aude numai firiiul greerilor sau foșnetul dumbrăvilor apropiate. Vieți lovite în plin, fulgerător, vieți cari n'au lăsat urmași, vieți care nu și-au împlinit rostul.

*

În lagărele de holerici, între suferinți înspăimântătoare, în mijlocul gemetelor și a scrâșnirilor de dinți, nu puteai decât să înebunești sau să simți că viața îți ia o colitură nouă zice Măria-Sa Regina. Să fii de ajutor în lagărele holericilor e o menire aspră, foarte aspră. Și atunci gândul ei — al ei care e protestantă și care cunoaște toate forțele țării noastre se ridică spre ordul călugărițelor Saint Vincent de Paul, se ridică gândul ei la superioara ordului din București, la sora Pucci. Ordul acesta dă călugărițe-femei tari în credință și smerenie, dârze la muncă, în orice împrejurare, gata să înfrunte orice situații, fără teamă, fără grijă de ele înși-le. Măria-Sa chemă pe sora Pucci, lângă dânsa.

„Sora Pucci, italiancă din naștere, era o sfântă în tot înțelesul cuvântului. Nu stătu o

Citiți și răspândiți

„Dumineca“

clipă la îndoială dacă să răspundă chemării mele și aduse cu dânsa un număr oarecare de surori de caritate." Cortul lor a stat în mijlocul lagărului de holerici, lagăr izolat de orice centru, spre cari duceau întârziatoare oricărei mișcări. Uneori cădeau ploii ca la tropice. Lagărul se prefăcea într-o baltă năoroasă. Numai cu cisme grele putea fi străbătut. Când se încingea soarele de-abia îți mai puteai ține sufletul de duhoare, când ploaia, umezala apăsa. Bolnavii stăteau înșirați pe saltele de paie, la pământ. Rufărie aproape de loc.

În grozăvia de-acolo, Măria-Sa, nicăiri nu găsea alinare sufletească și odihnă trupească decât în cortul surorii Pucci, plin de paturi de campanie și de lăzi de lemn aspru. Ca o mamă era pentru dânsa; era o bună povățuitoare; știa să dea sfaturi în grozăvia de-acolo. „Mă așezam pe o ladă pusă cu fundul în sus și o priveam cum își vedea de treabă, pleoscăind cu picioarele goale în noroi până la glesne pe când ploaia picura neînduplecată peste paturile surorilor.”

Sora Pucci și în Macedonia s'a ocupat mult de țărănul român.

*

Orice suflet românesc trebuie să se smeriască ducându-și gândul pe aripele elogiului Măriei-Sale la aceea care închinându-și tot Românilor ultimele ei puteri și în războiul cel mare al unirii, își doarme acum somnul cel veșnic în mormântul dela Iași.

Misiuni sfinte în Viile Orașului nou.

Misiunile sfinte din filia Viile Orașului Nou s'an ținut în zilele 25—28 Octomvrie a. c.

Misionar a fost Cuv. Sa Păr. *Gavril Fogaș* călugăr dela Măn. Bixad. Preoți ojutători: *Alexa Berinde* și *Vasile Bertalan* preot local. Timpul a fost defavorabil, tot mereu cu ploaie și noroi, așa că nu s'a putut face procesie la cimiter.

S'au împărțit cu Sf. Taine 311 credincioși din 438 suflete cari sunt în filie, în ziua primă școlarii după aceea adulții. Capela a fost țixilă de credincioși la toate rânduelile bisericești și și la predici, nu numai țărani din loc și jur, dar și foarte mulți intelectuali doamne și domni, cari cu multă atențiune ascultau predicile frumoase pline de exemple. Cu acest prilej s'a sfințit un rând de ornate bisericești frumoase, cumpărate cu 4000 Lei de filialiști, precum și crucea misionară, donată de credinciosul Ilie Vasile din Viile Orașului Nou. Programul s'a observat întru toate. În ziua din urmă, Luni, d. m. s'a binecuvântat Crucea de Misiuni, după aceea s'au rostit de toți cei de față 5 Tatăl Nostru și 5 Născătoare pentru dobândirea îndulginței plenare; iar la sfârșit s'a dat Binecuvântarea Papală.

Credincioșii cu lacrimi în ochi s'au despărțit de Misionarul, care le-a vorbit la inimă prin predicile pătrunzătoare și au exprimat dorința că să se mai țină misiuni sfinte barem la 2—3 ani.

**Rugăm cu insistință
abonații noștri, să
binevoiască a ne
trimită abonamen-
tele!**

Din Berlin.

S'ar putea crede, că luptele nesfârșite sociale, multele revoluții, schimbările de guvernământ, dar mai ales neo-păgânismul care stăpânește acum, influențează asupra vieții catolice din Berlin. Nu este așa! Se dovedește din nou, că în foc se întărește oțelul. Nici chiar cele mai drastice măsuri ale regimului hitlerist n'au putut face ca adevărata Biserică a lui Hristos să slăbească. Din contra, ea înaintează frumos în butul tuturor șicanelor. Iată o mică statistică. În anul 1909 au trăit în Berlin 200.000 de catolici păstoriți de abia câțiva preoți. Așa a bunăoară parohia Sf. Hedviga a numărat 30.000 credincioși, cari au avut numai 3 (trei) preoți. În timpul acesta a început socialismul, dar mai ales liberalismul lupta împotriva Bisericii. Ca urmare fericită, în 1915 în Berlin numărul parohiilor s'a ridicat la 37 cu 258 de biserici și capele. Numărul preoților s'a ridicat la 224. S'au înființat 64 școli catolice, 14 spitale catolice, 19 orfelinate și alte 27 de instituții caritative.

În 1925 Msgr. Pacelli atunci nunciu papal la Muenchen, azi

secretar de stat al Vaticanului, și-a mutat reședința din Muenchen la Berlin, încheind un concordat între Sf. Scaun și Prusia. Statistica de azi este și mai înbucurătoare. Din cei 4.100.000 locuitori ai Berlinului azi 476.791 sunt catolici, cari au la dispoziție 89 de biserici, 86 de capele și 28 de capele mai mici. Afară de aceste fiecare ord călugăresc își are capela sa proprie. Clerul din Berlin azi se compune din 89 parohi, 84 capelani ajutați de 90 de preoți. Azi Berlinul are 70 de școli catolice și 74 de biblioteci. Orduri călugărești sunt 34, iar mirenii sunt grupați în 200 asociații catolice.

Un fapt înbucurător.

Dl. O. Ghibu, acela care urește atât de mult pe românii uniți, încât cu ocazia congreselor antirevizioniste vrea să dovedească că principalul dușman al Țării și motorul revizionismului este Preafericitul Părinte Papa, capul Bisericii române-unite, în preajma congresului general al Agru-lui, a lansat în „Universul” un comunicat, cu un conținut, care a făcut, ca lumea să stea în nedumerire. Și anume Dl. Ghibu a susținut, că la congresul

Forului din Caransebeș și la congresul general ortodox din București Dl. Lepădatu, ministrul Cultelor ar fi declarat, că „catolicismul formează o minoritate etnică în țară, deci este revizionistă; că Papa este făuritorul revizionismului etc. și mai adauge Dl Ghibu, că este primul caz când un ministru face asemenea declarații.

Bucuria Dlui Ghibu — tristarea noastră — a fost însă de scurtă durată, căci ministrul Lepădatu încă în aceeași zi a desmințit cele afirmate de Dl Ghibu, arătând meritele Bisericii române-unite pe toate terenurile, chiar și pe teren național, făcând, ca Dl Ghibu să rămână în minciună.

Din Abesinia.

Singurul stat independent din Africa azi are de suferit mult. Armele moderne ale Italiei din zîrump tot mai mult din pământul liber etiopian. Numărul locuitorilor din Abesinia este aproape 15 milioane. Populația este de tip etiopian. Seamănă

cu arabii; de statură sunt mijlocii, cu fața lungă cu nasul drept. Cei din partea de apus a Abesiniei seamănă mai mult cu negrii.

Dintre Abesinieni cei din Anchara s'au încreștinat deja în anul 325.

Aceștia la început au locuit pe platourile înalte ale munților, pe urmă apoi au ocupat terenuri și pe șesul Mării Roșii. Casele lor sunt clădite din piatră sau lemn și acoperite cu paie.

Locuitorii Abesiniei sunt plugari și crescători de vite. Ei lucrează pământul cu mijloacele cele mai primitive. Se cultivează cerealele, cafeaua, bumbacul, trestia și tutunul. În partea de sud-est a Abesiniei sunt păduri uriașe. Pe golurile de munți pășunează nenumărate vite. Pământul este bogat în minerale. Numai în 1933 s'au exploatat 250 kgr. platină.

Împăratul Abesiniei poartă titlul de „regele regilor”. Acest titlu își are motivul în împrejurarea că mai de mult capii diferitelor triburi etiopiene sau numit regi. Familiile aceste dinastice azi în majoritate s'au stins. Împăratul de azi se numește: Hayla Sellasie.

Creștinismul a câștigat teren deja în sec. IV.

Ereziile monofizitiste însă a desorganizat primele nucleee creștine. Patriarhul din Alexandria a sfințit și a numit episcopi pentru Abesinia: Incercările misionarilor catolici a fost aproape fără rezultat. Biserica etiopiană a socotit Biserica Romană cași pe o dușmană. La vremea sa mohamedanismul încă a prins rădăcini în partea sud-vestică a Abesiniei. Mai sunt și vre-o 20.000 de evrei.

Misiunile catolice nu încetează a lucra. Numărul catolicilor este mic, totuși în timpurile din urmă au avut oareșcareva influență asupra politice interne a Abesiniei.

Majoritatea populației mai

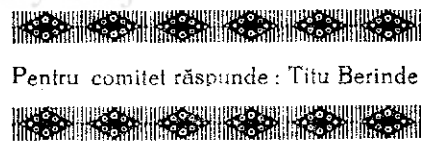
ține cultul „Zar“-urilor. Aceste sunt spirite închipuite, care produc evenimentele triste și îmbucurătoare. Aceste sunt întrebate în chestii politice și în alte cauze.

Calendarul dela Bixad a sosit la Librăria Asociațiunii. Prețul 12 Lei. Preoții, doritori de a obține un număr mai mare de calendare să se adreseze Librăriei, unde este singurul depozit din Maramureș.

Pentru preoții din districtul Sighetului. Sinodul protopopesesc din 12 Noemvrie se va ține în localul Agru-lui. Totacolo se va lua și masa obligătoare. Liturghia se va face la 8^{1/2}. Sunt rugați preoții ca să aducă cu sine odăjdii și liturghicon.

Unde dai și unde crapă. Primarul din Montabœut (Franța), ca om „luminat“ ce este, a dat ordin, cu dela sine putere, să fie îndepărtată crucea din școală. Bunii credincioși de acolo, indignați, au adus cazul la cunoștința arhierelui lor, Msgr. Louvar din Coutances. Acesta le-a dat sfatul să-și facă școală confesională. Ceeace dânsii au și făcut. Și atunci episcopul a venit și le-a binecuvântat-o cu toată solemnitatea. — Rezultatul: toți copiii de școală din localitate au trecut la școala confesională. Cu excepția unuia singur care, de sine înțeles, e dintr'o familie legată de primarul „luminat.“

Pentru comitetul răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

10 — 16 Noemvrie 1935.

10. Dumineca VIII-a d. In. sf. Cruci.

Ap. Efez. 2, 4 Evg. Luca 10, 25.

Ap. Erast și soții

11. Luni M. Mina și soții

12. Marți Patr. Ioan Milost. † 619

13. Mercuri Ioan G. de Aur † 407

14. Joi Ap. Filip † 81

15. Vineri M. Guria † 306

16. Sâmbătă Ap. și Evg. Matei.

Numai acela iubește pe Dumnezeu care îplinește voința Lui, iar Isus Hristos spune că porunca sa de predilecție, semnul după care se recunosc ucenicii săi, este că se iubesc unii pe alții și anume așa precum El însuși s-a iubit. Iubirea Mântuitorului pentru ai săi a fost iubirea aceluia care și-a dat viața ca să le salveze sufletele. El a făcut oamenilor și binefaceri materiale, dar scopul vieții și al morții sale pe cruce a fost răscumpărarea neamului omenesc din lanțurile păcatului și redeschiderea pentru toți a porților împărăției cerești.

I. Frolo „Frontul Unic de Rugăciune.“

